

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **BIOGENIS, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa**, se sídlem ul. Stalowa 16, Chorzow, Polská republika, zastoupena JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem advokátní kancelář PONCZA / ŠRÁMEK, se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 9. 2015, č. j. 31 Af 70/2014 - 56,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové (dále také „krajský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 14. 9. 2015, č. j. 31 Af 70/2014 - 56, zamítl žalobu společnosti BIOGENIS, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, kterou se domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného Generálního ředitelství cel (dále jen „žalovaný“) ze dne 17. 7. 2014, č. j. 11308-3/2014-900000-304.3, jímž bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu Hradec Králové (dále jen „celní úřad“), ze dne 19. 9. 2011, č.j. 20672-2/2011-066100-024, o propadnutí vybraných výrobků ve vlastnictví žalobkyně (24.8330 kg Minerálního oleje Rust cleaner; kód KN č. 27101991, zajištěného rozhodnutím celního úřadu ze dne 25. 7. 2011 č. 16173-4/2011-066100-032-NA), ve prospěch státu.

Včas podanou kasační stížností ze dne 27. 10. 2015 se žalobkyně BIOGENIS, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, jako stěžovatelka (dále jen „stěžovatelka“) domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 9. 2015, č. j. 31 Af 70/2014 - 56, a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podáním kasační stížnosti vznikla stěžovatelce poplatková povinnost k úhradě soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč [položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, jež je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Soudní poplatek byl splatný zároveň s podáním kasační stížnosti [§ 2 odst. 2 písm. b), § 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila spolu s podanou kasační stížností (ke dni 27. 10. 2015), vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 10. 2015, č. j. 7 Afs 274/2015 - 16, prostřednictvím zvoleného zástupce - JUDr. Alfréda Šrámka, advokáta, aby tak učinila ve lhůtě do 5 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2015, č. j. 7 Afs 274/2015 - 16, bylo stěžovatelce účinně doručeno dne 2. 11. 2015, čímž nabylo právní moci.

Následně (v poslední den stanovené lhůty) dne 9. 11. 2015 požádala stěžovatelka Nejvyšší správní soud o prodloužení lhůty k úhradě soudního poplatku o 10 pracovních dnů ode dne odeslání této žádosti (9. 11. 2015) a o sdělení údajů nutných k realizaci zahraniční bezhotovostní platby (IBAN a SWIFT). Stěžovatelka je zahraniční právnickou osobou a nemá v České republice sídlo.

Nejvyšší správní soud poté usnesením ze dne 18. 11. 2015, č. j. 7 Afs 274/2015 - 28, opětovně vyzval stěžovatelku prostřednictvím jejího zástupce k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost. Stanovil jí při tom jednak přiměřenou lhůtu 10 dnů ode dne doručení výzvy (19. 11. 2015) a jednak uvedl i přesné údaje k provedení úhrady soudního poplatku prostřednictvím zahraniční bezhotovostní platby (IBAN i SWIFT). Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č. j. 7 Afs 274/2015 - 28, bylo stěžovatelce účinně doručeno ve čtvrtek dne 19. 11. 2015, čímž nabylo právní moci.

Stěžovatelka však soudní poplatek, přes opětovné poučení o důsledcích nesplnění povinnosti uvedené i ve druhé výzvě, neuhradila soudní poplatek za kasační stížnost ani v požadované lhůtě, ani v další dodatečné 10 denní lhůtě – tj. do neděle 29. 11. 2015, resp. do pondělí 30. 11. 2015. Neučinila tak ani později do dne vydání tohoto usnesení, tj. do 3. 12. 2015.

Nejvyšší správní soud proto po marném uplynutí stanovené lhůty rozhodl podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2015

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu